

Súd: Najvyšší súd
Spisová značka: 7CdoR/15/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125204616
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:2125204616.1

Uznesenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloletého T. H., narodeného XX. T. XXXX, bytom P. XX, O., dieťa matky: T. H., narodenej XX. U. XXXX, evidenčne bytom W. XXX, V., prechodne bytom P. XX, O., zastúpenej advokátkou JUDr. Tatianou Andrejcovou, Humenné Štefánikova 2326/22, a otca: L. H., narodeného XX. T. XXXX, evidenčne bytom K. XXX, O., prechodne bytom U. XXX/XX, P. - L., o návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava na nariadenia neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 0PPOm/2/2025, o dovolaní matky proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 18. augusta 2025 sp. zn. 11CoPom/1/2025, takto

rozhodol:

Dovolenie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 13. júna 2025 č. k. 0PPOm/2/2025-20 na návrh Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zveril maloletého T. H., narodeného XX. T. XXXX, do starostlivosti L. H., nar. XX. T. XXXX, trvale bytom K. XXX, XXX XX O., prechodne bytom U. XXX/XX, P. - L..

1.1. Súd prvej inštancie mal za dostatočne osvedčené splnenie základných zákonných podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia. Vychádzal z preukázaných skutočností, podľa ktorých matka maloletého so súčasným partnerom, v súčasnosti nevedia plnohodnotne zabezpečiť základné potreby maloletého, nevedia mu vytvoriť bezpečné prostredie, práve naopak, zo znaleckého posudku č. XX/XXXX od PhDr. Z. X. podaného pre účely trestného konania vyplýva, že maloletý trpí emočnou a sociálnou depriváciou, ktorá u dieťaťa vzniká v dôsledku dlhodobého zanedbávania a nevhodného prístupu rodiny k dieťaťu, a jej výsledkom je týrané dieťa, ktorého znaky v znaleckom posudku podrobne opísala. Tiež uviedla, že maloletý je emočne aj sociálne deprivované dieťa, čo je výsledkom zanedbávania a celkového nevhodného prístupu rodiny vo výchove už od útleho detstva, pričom ujma na psychickom zdraví maloleté má celoživotné dôsledky. Maloletý je týmto zo strany matky a jej súčasného partnera v ich prostredí vystavený riziku ohrozenia života, zdravia, a priaznivého vývinu. Záujem vykonávať starostlivosť o maloletého prejavil otec maloletého, s ktorým má podľa navrhovateľa maloletý dobrý a vrúcny vzťah. Súd preto dočasne zveril maloletého práve do starostlivosti otca.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 18. augusta 2025 sp. zn. 11CoPom/1/2025 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

2.1. Odvolací súd mal obsahom spisu osvedčené, že maloletý bol právoplatným rozsudkom zverený do osobnej starostlivosti matky, v ktorej starostlivosti sa aj dlhodobo fakticky nachádzal a to až do nariadenia predmetného neodkladného opatrenia. Vzťah otca s maloletým bol spočiatku veľmi dobrý, stretávali sa často a na pravidelnej báze, následne (podľa názoru otca pod vplyvom matky a jej partnera) maloletý začal otca odmieťať a preto otec hoci má upravený styk s maloletým súdnym rozhodnutím, už viac ako štyri roky sa s maloletým v zmysle súdnej úpravy nestýkal. K ich stretnutiu došlo na pôde školy dňa

09. 06. 2025 pri riešení výchovno-vzdelávacích výsledkov maloletého a jeho nevhodného správania k spolužiakom, kedy napriek ich dlhodobému odlúčeniu T. svojho otca hneď pri stretnutí objal, prejavil ľútosť nad ich narušeným vzťahom a vyjadril želanie s otcom sa stretávať. Z obsahu spisu odvolací súd tiež zistil, že zo strany Spojenej školy v Trnave, X., ktorú maloletý navštevoval boli opakovane hlásené sociálnej kuratele skutočnosti nasvedčujúce zanedbávaniu rodičovských povinností zo strany matky, jej nedostatočného záujmu o výchovno-vzdelávací proces maloletého, nespoluprácu so školou a predovšetkým pre podozrenie z odopierania stravy maloletému a z jeho psychického a fyzického týrania. Preto navrhovateľ podal dňa 22. 12. 2023 na Okresný súd v Trnave podnet na začatie konania o uloženie výchovného opatrenia maloletému T. pobytovou formou za účelom zabezpečenia odbornej diagnostiky a jeho matke formou uloženia povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu. Na Okresnom súde Rimavská Sobota tiež prebieha konanie vo veci uloženie výchovného opatrenia, ktoré nie je právoplatne ukončené.

2.2. Podľa odvolacieho súdu sa dňa 13. 06. 2025 maloletý T. ocitol bez akejkoľvek starostlivosti, keďže v uvedený deň bola matka spolu s jej partnerom väzobne zadržaná. Navrhovateľ ihneď kontaktoval otca maloletého, ktorý sa bezodkladne dostavil a prejavil ochotu prevziať starostlivosť o svojho syna, s čím maloletý súhlasil. Matka ako aj jej priateľ W. sa už nemôžu o maloletého starať, keďže sú obvinení z dôvodu podozrenia zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby formou spolupáchateľstva a hoci u matky a jej priateľa bola v trestnom konaní väzba nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka, t.j. boli ponechaní na slobode, obom bol súčasne uložený zákaz styku s poškodeným maloletým T. a zákaz úmyselne sa priblížiť k poškodenému na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov s výnimkou účasti na úkonoch trestného konania a tiež zákaz kontaktu s poškodeným T. v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami príp. prostredníctvom tretích osôb.

2.3. Vo svetle uvedených skutočností, ktoré jednoznačne vylučujú v súčasnosti osobnú starostlivosť matky o maloletého T. (nielen z dôvodu zákazu fyzického priblíženia sa k maloletému ale i z dôvodu existencie veľmi vážnych pochybností o jej spôsobilosti starať sa riadne o maloleté dieťa spôsobom, rešpektujúcim jeho základné práva), podľa odvolacieho súdu treba považovať rozhodnutie o zverení maloletého do otcovej starostlivosti za správne a zákonné. Nejde tu o ignorovanie existencie právoplatného rozsudku, ako tvrdí matka, ale o zákonný postup súdu v zmysle § § 365 ods. 1 CMP, keďže situácia v rodine vyžadovala okamžitú ingerenciu súdu v záujme ochrany maloletého dieťaťa.

2.4. Odvolací súd súčasne zdôraznil, že má za to, že bolo dostatočne osvedčené, že vzťahy medzi otcom a maloletým sú veľmi dobré, otec sa zatiaľ javí ako starostlivý a načúvajúci potrebám maloletého a maloletý sa u otca cíti dobre. Aktuálne je otec nielen najbližšou do úvahy prichádzajúcou osobou, ale zároveň i najvhodnejšou osobou, ktorá je schopná o maloletého sa postarať v situácii, ktorá nastala a ktorej riešenie neznesie odklad, pretože je nutné bezodkladne upraviť pomery dovtedy, kým súd v konaní vo veci samej nerozhodne o výkone práv a povinností k maloletému na základe riadneho a úplného dokazovania.

3. Matka (ďalej aj ako „dovolateľka“) podala voči rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). V úvode podaného dovolania zopakovala rozhodnutia súdov nižšej inštancie a uviedla, že je presvedčená o tom, že súd prvej i druhej inštancie nedostatočne zistil všetky skutočnosti rozhodujúce pre rozhodnutie súdu prvej inštancie ako aj rozhodnutie odvolacieho súdu, a tiež vec nesprávne právne posúdil.

3.1. Matka v dovolaní vyjadrila nesúhlas s tým, aby bol maloletý zverený do starostlivosti otca, podľa jej názoru by bolo správne a v záujme maloletého umiestniť ho dočasne do ústavnej starostlivosti. Je presvedčená o tom, že tak by bolo oňho lepšie postarané, boli by mu pravidelne podávané lieky, zabezpečená strava, hygiena, vzhľadom na jeho zdravotný stav 24 hodinová opatera a adekvátna lekárska starostlivosť. Maloletý je totiž uznaný ako osoba ZŤPS s doprovodom a potrebuje starostlivosť, akú mu jeho otec nie je schopný poskytnúť. Vychádza pritom z článku, uverejneného v Regionálnych novinách MY č. XXX z XX. XX. XXXX, ktorý článok sa zaoberá ich prípadom. Matka tiež zdôraznila, že počas starostlivosti otca o syna mal dvakrát život ohrozujúci epileptický záchvat, ktorý vyžadoval ústavnú liečbu. Matka tiež namietla znalecký posudok, ktorý bol podľa nej vypracovaný na základe neúplných informácií a zdôraznila, že s riaditeľkou školy mali nezhody, pretože škole vytkla, že počas vyučovacích hodín mal syn úraz - zlomeninu ruky, pričom mu škola nezabezpečila lekárske ošetrenie. Následne škola zasielala podnety a správy na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, smerujúce k odobratiu dieťaťa z jej starostlivosti. Záverom matka vyzdvihla, že spolu s jej druhom majú za to, že sú vo veci vzneseného obvinenia voči nim pre týranie jej syna nevinní, a ani v doterajšom vyšetrowaní, ktoré stále nebolo

skončené, nič nesvedčí o tom, že by sa takéhoto skutku dopustili. Obvinenia sa zakladajú len na tvrdeniach a vyjadreniach vedenia školy, neberú sa vôbec do úvahy výpovede susedov ani terénnych pracovníkov sociálneho úradu z náhodných kontrol, ani vyjadrenia lekárov o jej zodpovednom prístupe a starostlivosti spolu s druhom k maloletému T..

3.2. Zhrňujúc, matka za nesprávny procesný postup súdu vidí najmä (i) nedostatočné zistenie skutkového stavu, (ii) kolíziu medzi uznesením o neodkladnom opatrení a právoplatným rozsudkom iného súdu upravujúcim styk rodiča s dieťaťom, (iii) nesprávne posúdenie vzájomného vzťahu medzi uznesením Okresného súdu Trnava a právoplatným rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 2P/156/2020-184 zo dňa 20. októbra 2021, právoplatným dňa 05. novembra 2021, ktorým došlo k zrušeniu právoplatného súdneho rozhodnutia nepriamym spôsobom nariadené neodkladné opatrenie je v priamom rozpore s právoplatným súdnym rozhodnutím Okresného súdu Rimavská Sobota, ktoré jasne stanovilo dvojfázovú postupnosť styku s otcom: najprv za prítomnosti matky, až následne bez prítomnosti matky, ktoré neboli doposiaľ zrealizované a teda nie je možné postupovať podľa ďalšej úpravy a škola ani druhý súd nemá právo postupovať v rozpore so súdnym rozhodnutím, ktoré skutočnosti treba považovať za takú vadu v konaní, ktorá mohla a mala za následok znemožnenie účastníkovi konania (matke) vykonávať jej procesné práva v takom rozsahu, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vzhľadom na uvedené dovolateľka navrhla, aby dovolací súd vyhovel jej dovolaniu a napadnuté uznesenia nižších súdov zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. K dovolaniu matky sa vyjadril navrhovateľ, ktorý rozhodnutie o prípustnosti dovolania, ako aj o dovolaní ako mimoriadnom opravnom prostriedku plne ponechal na zvážení dovolacieho súdu.

5. Otec vo svojom vyjadrení k dovolaniu matky uviedol, že navrhuje dovolanie matky zamietnuť, aby sa mohli posunúť ďalej veci okolo maloletého, vrátane jeho zverenia do jeho opateru a verí, že súd rozhodne v najlepších prospech maloletého.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej ako „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) oprávnená osoba, teda účastník konania, v ktorého neprospech bolo napádané rozhodnutie odvolacieho súdu vydané (§ 424 CSP), zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie matky je potrebné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie, prečo bol namiesto taký postup (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Dovolanie je v danom prípade podané vo veci starostlivosti súdu o maloletých, ktorá je od 01. júla 2016 upravená v CMP. Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP (citovanom už súdom prvej inštancie), podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. CMP v ustanoveniach § 76 a § 77, obsahujúcich niektoré ustanovenia o dovolaní neustanovuje inak, ak ide o prípustnosť dovolania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých; prípustnosť dovolania bolo preto potrebné posudzovať podľa ustanovení CSP.

8. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach §§ 420 a 421 CSP. V danom prípade je dovolaním uplatnený dovolací dôvod (a dôvod prípustnosti dovolania) v zmysle § 420 CSP.

9. Matka maloletého dieťaťa prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. V prípade dovolania podaného z dôvodu zmätočnosti rozhodnutia podľa § 420 CSP dovolací súd v prvom rade skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním

napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

11. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje alebo mení, ale napr. i rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5Obdo/76/2016 a odbornú právnickú literatúru - Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol.: Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 458). Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba, resp. návrh na začatie konania podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu. O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, by išlo aj v prípade, že súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednanja odôvodňujúcej zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec prejednal.

12. V rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/157/2017 najvyšší súd uviedol, že „ ... vylúčením prípustnosti dovolania proti takému uzneseniu odvolacieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, právna úprava obsiahnutá v § 420 CSP zohľadňuje, že v prípade takého rozhodnutia ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonodarca tu bezpochyby zohľadnil, že procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým pri tom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení strán sporu (účastníkov konania)“.

13. Z odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 12. novembra 2019 sp. zn. IV. ÚS 110/2019-16 vyplýva, že: „ ... Pri neodkladných opatreniach nekonzumujúcich vec samu (vo vzťahu k vylúčeniu prípustnosti dovolania) sa zároveň zohľadňuje, že ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonodarca tu bezpochyby zohľadnil, že procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým pri tom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení strán sporu (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/157/2017).“.

14. Preto ak na dovolaní napádané rozhodnutie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení nadväzuje konanie vo veci zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému T., v ktorom konaní, aktuálne vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 2P/77/2025 sa prejednáva návrh otca maloletého o zverenia maloletého T. do jeho osobnej starostlivosti a určenia výživného matke, ktorá významná skutočnosť z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania matky vyplýva nie len z tvrdení otca maloletého vo vyjadrení k dovolaniu matky, z komplexnej správy navrhovateľa doručenej súdu prvej inštancie dňa 11. 07. 2025, ale aj z oznámenia Okresného súdu Rimavská Sobota na žiadosť dovolacieho súdu, práve v ktorom konaní budú do hĺbky preskúmané aj sporné skutkové okolnosti tvrdené matkou v odvolaní a prejednávanom dovolaní, dovolaním matka napáda rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej.

15. Je napokon nesporné, že inštitút neodkladného opatrenia upravuje CSP v § 324 a nasl. ako tzv. osobitný procesný postup, ktorému zodpovedá zjednodušený a zrýchlený postup pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie a súčasťou takejto špecifickej úpravy je jej založenie, okrem iného, i na momente prekvapenia tým, že tomu, voči komu návrh na neodkladné opatrenie smeruje, sa návrh a ďalšie podania doručujú až s rozhodnutím vyhovujúcim návrhu.

16. Najvyšší súd tiež pripomína, že cieľom inštitútu neodkladného opatrenia je poskytnúť rýchlu ochranu porušeným alebo ohrozeným právam subjektu, ktorý podal návrh na jeho nariadenie, prípadne eliminovať nepriaznivé následky, ktoré by mohli v priebehu konkrétneho civilného sporového konania nastať. Za týmto účelom zákonodarca zakotvil zjednodušený procesný postup súdu pri rozhodovaní o

návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhoduje v lehote 30 dní (v osobitne upravených prípadoch aj skôr, dokonca i do 24 hodín ako to bolo v danej veci - pozn.), bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Táto krátka zákonná lehota neumožňuje, aby súd vykonal riadne dokazovanie a nariaďoval pojednávanie. Inak postupuje iba vo výnimočných a odôvodnených prípadoch. Riadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené (k tomu sa obdobne vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 04. augusta 2020, sp. zn. III. ÚS 294/2020).

17. Pre úplnosť dovolací súd ešte poznamenáva, že vylúčením prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, právna úprava obsiahnutá v § 420 CSP zohľadňuje, že v prípade takéhoto rozhodnutia ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené (a to aj na návrh matky). Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasnej a bez prejednanosti tým konečnej (definitívnej) ochrany, poskytovanej až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonodarcu tu bezpochyby zohľadnil, že procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým pri tom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení účastníkov konania.

18. Preto pokiaľ rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním matky nekonzumuje vec samu, keďže bude dotknuté konaním a rozhodnutím vo veci samej, a teda sa nejedná o rozhodnutie vo veci samej alebo ktorým sa konanie (o veci vymedzenej návrhom na začatie konania) končí, tak ako to prezumuje ustanovenie § 420 CSP, prípustnosť dovolania matky preto z § 420 písm. f) CSP nemožno vyvodzovať.

19. Podľa § 447 písm. c) CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

20. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dovolanie matky podľa § 447 písm. c) CSP odmietol bez toho, aby sa zaoberal vecnou dôvodnosťou podaného dovolania.

21. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

22. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.